אי לחם מודים בנדה. תימה מאי קסברי בית הלל דקמייתי מנדה דפשיטא כדמהדר לה בית שמאי וי"ל דמייתי משום דאיתקש לידה לנדה דכתיב כימי נדת דותה וכתיב ומטמאה שבעת ימים כנדתה: **איכא** ביניייהו שופעת מתוך שבעה כו'. איכא ביניייהו מוכח כל הני דפריך בסתוך אלא דפשוט יומר נקט:

בשופעת. ומקשה אפי' בטבלה יטמאו בית הלל לא ויבש ומתניתין דנקט ולא טבלה משום בית שמאי וא"ת דבעדיות קתני הך דיולדת גבי קולי בית שמאי ותומרי בית הלל הלא בשופעת מתוך מ' ("לחה) הוו בית הלל לקולא וי"ל דכי אתקיל בתחלת לידה אתקיל:

אי בשופעת למאי איצטריך. וא"ת מכל מקום משום בית שמאי איצטריך כדמשני ומאי סלקא דעתיה דמקשה דהא לרב נמי לא איצטריך כיפא אלא לאשמועינן דשדו בית שמאי דטמאה לה ויבש משום דלא ספרה ויש לומר דלרב איצטריך לאשמועינן דשדו בית שמאי ביולדת בזוב משום דמעיין אחד הוא דלי מריבא הוא אמינא דטעמייהו משום דקסברי ב' מעייתות הן "ואפילו ביולדת בזוב מטהרין וכיון הלל סברי דמעיין אחד הוא לכך איצטריך סיפא אלא לרבי דמוקי ריבא בשופעת וסברי ב"ש מעיין אחד הוא סיפא מאי קא משמע לן:

ושוין הוא הדין והיא התשובה למימרא דפליגי ותנן ומודים ביולדת בזוב שהיא ממטמאה לה ויבש לא קשיא 'כאן שספרה כאן שלא ספרה והתניא *יולדת בזוב שספרה ולא טבלה וראתה הלכו בית שמאי לשיטתן וב"ה לשיטתן *איתמר רב אמר 'מעין אחד הוא התורה טמאתו והתורה טהרתו ולוי אמר שני מעינות הם נסתם הטמא נפתח הטהור נסתם הטהור נפתח הטמא מאי ביניייהו איכא ביניייהו שופעת מתוך שבעה לאחר שבעה ומתוך ארבעה עשר לאחר ארבעה עשר ומתוך ארבעים לאחר ארבעים ומתוך שמנים לאחר שמנים "לרב רישא לקולא וסיפא לחומרא ללוי רישא לחומרא וסיפא לקולא מיתיבי דם היולדת שלא טבלה בית שמאי אומרים כרוקה וכמימי רגליה וב"ה אומרים מטמא לה ויבש קא ס"ד דפסקה בשלמא לרב דאמר מעין אחד הוא משום הכי מטמא לה ויבש אלא ללוי דאמר שני מעינות הן אמאי מטמא לה ויבש אמר לך לוי הכא במאי עסקינן בשופעת אי בשופעת מ"ט דב"ש קסברי ב"ש מעין אחד הוא בשלמא ללוי היינו דאיכא בין ב"ש וב"ה אלא לרב מאי ביניייהו איכא ביניייהו יומי וטבילה דבית שמאי סברי ביומי תלה רחמנא וב"ה סברי 'ביומי וטבילה ת"ש ומודים ביולדת בזוב שהיא ממטמאה לה ויבש ס"ד הכא נמי דפסקה בשלמא לרב דאמר מעין אחד הוא משום הכי מטמא לה ויבש אלא ללוי דאמר שני מעינות הן אמאי מטמא לה ויבש אמר לך הכא נמי בשופעת אי בשופעת למאי איצטריך לב"ש איצטריך אף על גב דקאמרי בית שמאי מעין אחד הוא וביומי תלה רחמנא הני מילי ביולדת גרידתא דשליטי להו יומי 'אבל יולדת בזוב דבעי ספירה לא תא שמע *°דותה תטמא "לרבות את בועלה דותה תטמא לרבות הלילות דותה תטמא °לרבות היולדת בזוב שצריכה שתשב שבעה ימים נקיים בשלמא לרב דאמר מעין אחד הוא משום הכי בעיא שבעה ימים נקיים אלא דאיכא בין בית שמאי ובית הלל. דלבית הלל שני מעיות הן וכיון דלא פסק טומאה דלא נסתם הטמא ולבית שמאי מעין אחד הוא והתורה טהרתו אחר שבועים: אלא לרב. דאמר מעין אחד הוא מי בית הלל קיימי כוותיה: מאי איכא כו'. כלומר במאי קמיפלגי ומאי טעמא דבית הלל דמטמאין: ביומי וטבילה. לא שנא שופעת לא שנא פוסקת כל זמן שלא טבלה הוי דמה טמא בימי* לידתה: ומודים ביולדת בזוב שמטמאה. ותוקימנא כשעברו ימי לידתה ולא ספרה אחריהן ז' נקיים וקס"ד הכא נמי דפסקה אחר שבועים ומשום הכי מטמא דממעיין טמא אתו והתורה לא טהרתו עד שתשב ז' נקיים כדין זבה: אמאי מטמאה. דהא ממקום טהור הוא בא והרי הוא כדם מגפתה וכרוקה שמטמא לה משום מעין הזב ולא יבש: לב"ש אצטריך. דקאמר מעין אחד הוא ומטהרי לה ביולדת גרידתא אחר ימי לידתה מיד דביומי תלה רחמנא אצטריך ביולדת בזוב לאשמועינן דמטמאה(ה): דהני מילי. דהוי דם טוהר לאחר ימי לידה ביולדת גרידתא אבל ביולדת בזוב דבעיא ספורים כל זמן שלא ספרה הוי דמה כדם זיבה דהא מחד מעין אמי ותורה לא טהרתו עד שתספור כדכתיב [ויקרא טו] ואחר מטהר אחר אחר לכולן [ויל נ:]: דותה תטמא. קרא יתירא הוא דה"ל למכתב וטמאה ז' ימים כימי נדה ולשמוך: לרבות שמטמאה את בועלה כנדה ולרבות את הלילות כימים. דלא מימא ימים כתיב: משום הכי בעיא. הספקה שבעה נקיים דממעיין דמיס טמאים אמי והתורה לא טהרתו עד שתספור שבעה נקיים כדכתיב דותה טמטמא:

אלא

שהוא עושה משכב ומושב. אב הטומאה מה שאין כן בקרי: אלא פשיטא בראייה ראשונה. דהוי בכלל קרי דלתקשינן לעיל [פ"א] הזב ואשר תצא ממנו וכו': דיהה. כלומר מתמקמק ונפרד ואינו קשור: מרוחה. שאינה מעורלת אפרוח אמת מרגעולת: יולדת בזוב תוכיח

תורה אור שאם טבלה. לאחר שמנתה ז' נקיים לבד ימי טומאת לידה: וראתה טהורה היא. דדם טהור הוא וכי לא טבלה וראתה טמא: אמרו להם בית שמאי הוא הדין כו'. כלומר כי היכי דאמרינן ביולדת גמורה[1] גרידא אלא טבלה וראתה טהורה כך יולדת בזוב שעברו עליה ימי לידה ושבעה נקיים ולא טבלה וראתה טהורה: כאן שספרה. א]ברלאותה כספרה ז' נקיים. מתניתין דמודו בית שמאי כשעברו ימי לידה ועדיין לא ספרה אחריהם שבעה נקיים והכי קאמר אף על גב דאמרי בית שמאי ביולדת גרידתא כרוקה וכמימי רגליה מודים ביולדת בזוב שלא ספרה דכל זמן שלא ספרה זבה היא ואם ראתה לא הוי כרוקה וכמימי רגליה דאילו רוק מטמא לא ולא יבש כדאמר בדם הנדה (נקמן ט.) וכי יכוק* כעין רקיקה דהייט לא אבל דמה מטמא לא ויבש כשאר דם הנדה כדלפיין בדם הנדה (שם קף מה:) והתניא. גמיומת: בית שמאי לשיטתן. כי היכי דמטהרי ביולדת גרידתא מטהרי בהך דקסברי ביומי תלה רחמנא והא מלו לה כל ימים שלה: ובית הלל לשיטתן. דקסברי ביומי וטבילה תלה רחמנא וכיון דלא טבלה הוי דמה טמא כטומאת לידה דהוי אב הטומאה: מעין אחד הוא. דם הבא בימי לידה ודם הבא בימי טוהר ממעין אחד הן באין: התורה טמאתו. כל שבעה לזכר וי"ד לנקבה: והתורה טהרתו. מקן: נסתם הטמא. לאחר שבועים ונפתח הטהור: נסתם הטהור. לאחר שמנים ונפתח הטמא: לרב רישא. דשופעת מתוך ימי טומאה לימי טהרה לקולא וטהורה ואף על גב דלא פסק דהא התורה טהרתו: וסיפא. דשפעה מתוך מ' לאחר מ' ומתוך פ' לאחר שמנים לחומרא וטמאה לאחר שמנים דהתורה טמאתו: ללוי רישא לחומרא. כיון דלא פסקה לא נסתם מעין טמא: וסיפא לקולא. דכיון דלא פסקה לא נסתם מעין טהור: קס"ד דפסקה. יוסי אי שנים לאחר שבועים ומשום הכי מטמא לה ויבש דממעין טמא בא והתורה לא טהרתו לב"ה אלא ביומי וטבילה: אלא ללוי. הא ממעין טהור אמא דכי פסקה נסתם הטמא: בשופעת. מתוך ימי טומאה לימי טהרה ולא פסקה: בשלמא ללוי. דאמר לב"ה כ' מעיות הן: היינו דאיכא בין בית שמאי ובית הלל. דלבית הלל שני מעיות הן וכיון דלא פסק טומאה דלא נסתם הטמא ולבית שמאי מעין אחד הוא והתורה טהרתו אחר שבועים: אלא לרב. דאמר מעין אחד הוא מי בית הלל קיימי כוותיה: מאי איכא כו'. כלומר במאי קמיפלגי ומאי טעמא דבית הלל דמטמאין: ביומי וטבילה. לא שנא שופעת לא שנא פוסקת כל זמן שלא טבלה הוי דמה טמא בימי* לידתה: ומודים ביולדת בזוב שמטמאה. ותוקימנא כשעברו ימי לידתה ולא ספרה אחריהן ז' נקיים וקס"ד הכא נמי דפסקה אחר שבועים ומשום הכי מטמא דממעיין טמא אתו והתורה לא טהרתו עד שתשב ז' נקיים כדין זבה: אמאי מטמאה. דהא ממקום טהור הוא בא והרי הוא כדם מגפתה וכרוקה שמטמא לה משום מעין הזב ולא יבש: לב"ש אצטריך. דקאמר מעין אחד הוא ומטהרי לה ביולדת גרידתא אחר ימי לידתה מיד דביומי תלה רחמנא אצטריך ביולדת בזוב לאשמועינן דמטמאה(ה): דהני מילי. דהוי דם טוהר לאחר ימי לידה ביולדת גרידתא אבל ביולדת בזוב דבעיא ספורים כל זמן שלא ספרה הוי דמה כדם זיבה דהא מחד מעין אמי ותורה לא טהרתו עד שתספור כדכתיב [ויקרא טו] ואחר מטהר אחר אחר לכולן [ויל נ:]: דותה תטמא. קרא יתירא הוא דה"ל למכתב וטמאה ז' ימים כימי נדה ולשמוך: לרבות שמטמאה את בועלה כנדה ולרבות את הלילות כימים. דלא מימא ימים כתיב: משום הכי בעיא. הספקה שבעה נקיים דממעין דמיס טמאים אמי והתורה לא טהרתו עד שתספור שבעה נקיים כדכתיב דותה טמטמא:

אלא

מוסף רש"י

מעין אחד הוא. דם הבא בתוך ז' של לידה ודם הבא לאחר שבעה, ממעין אחד הוא (לעיל יח.) אי: דם הבא בשבועים של נקיבה שהוא טמא ודם הבא לאחר שבועים שהוא טהור, ממעין אחד הוא (פנהדרין סז:) התורה טמאתו. תוך שבעה לזכר וי"ד לנקבה, והתורה טהרתו. כל ימי הטוהר (לעיל שם) אי: המורה טמאתו כל שבועים והתורה טהרתו לאחר שבועים וחזרה וטמאתו לאחר שלשן ימי טוהר (פנהדרין שם).

נסתם הטמא. לאחר שבועים ונפתח הטהור, וכשנפתח הטהור בסוף ימי טוהר נפתח הטמא (שם) אי: נפתח הטמא כל ימי הלידה ונפתח הטהור, ולעולם שבעה לזכר וי"ד לנקבה נפתח הטמא ונפתח הטהור (לעיל שם).

איכא ביניייהו שופעת כו'. לרב אע"פ שלא פסק מעייה בתוך שבועים ויולד דם לאחר שבועים ממנה טהור, ולוי טמא עד שנפסק שפה, דממא נפתח הטמא, והשופעת מתוך שבועים לאחר שבועים, לרב טמאה ואע"פ שזהו מעין עצמו של ימי טוהר, ולוי טהורה עד שיפסוק מעין הטהור ויפתח מעין הטמא (פנהדרין שם).

ביומי וטבילה. דלא הוי דם טוהר אלא לאחר טבילה (נקמן מב.).

הגהות מהר"ב רנשבורג

א] רש"י ד"ה סלק שספרה בגליוהה • מלא בגליוהה נמתק ונ"ב בריימא:

[נקמן נז:]

[כמימי רש"ש]

תוספי הרא"ש

אי אתם מודים בנדה כו'. ותימה מאי קסברי ב"ה דסייתי ראיית מנדה דשפיר קא מהדרי ב"ש וי"ל משום דיולדת ולמיתני מנדה דאיתקש ודכתיב כימי נדת דותה תטמא בנדתה ואמרינן לקמן דלא תיסא בטעיין אחר פלגי ב"ש וב"ה ולכ"ע ביומי ומבילה תלה דהסנא וביולדת בזוב בלא שופעת אין מסמא לה ויבש וכיון דתנא דמודו ב"ש ביולדת בזוב שמסמאה לה ויבש לא ס"ל דשני מעיות הן ז

לז א מיי' פ"ב מהל' מאכלות אסורות הל' ח: לח ב ג מיי' פ"ב מהל' מאכלות ומשקה הל' ח וכתב"ז מהל' איסורי ביאה הל' ז וטור"מ סמג לאוין קיא: לט ד מיי' פ"ז מהל' איסורי ביאה הל' יא סמג לאוין קיא ומצוה רמב: מ ה מיי' שם פ"ז הל' ז: מא ו מיי' פ"ט מהל' משכב ומושב הל' כ: מב ז מיי' פ"ז מהל' איסורי ביאה הל' ז: מג ח מיי' פ"ג מהל' משכב ומושב הל' ח: מד ט מיי' פ"ז מהל' איסורי ביאה הל' יב [והל' יח]:

נ"ל ואפילו ביולדת בזוב מטהרין כ"ש וכ"ב מטמאי מקום דמעיין אי' כו'. מהר"מ

[נקמן מב.]

סנהדרין מה: [לעיל יח.]

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה לרב לאצטריך ת"ס דכתי מילי סר"ל:

[1] כמ"ל ליתא גמורה.

בשרקן כיסי נרתה כך יסי ליתה: אי בשופעת למאי איצטריך לב"ש איצטריך. תימה מאי קסבר הא לרב נמי לב"ש איצטריך ומשום דמפרש ר"ל דלרב איצטריך לב"ש מטעם אחרינא דלא תיסא בטעיין אחר ובשאר מעיות

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com